

Effi & Amir *OMG*

29/11/2008 > 24/01/2009

Vaak laten Effi & Amir een concreet voorval uitgroeien tot een omgeving die in het teken staat van *rêverie* en onwerkelijkheid. Voor deze tentoonstelling grijpen ze hiervoor onder meer terug naar technieken en methodes uit de vroege begindagen van de cinema. De kunstenaars reconstrueren de anatomie van historische *special effects*; niet zozeer omwille van de technische hoogstandjes maar om het abrupte, ontregelende karakter ervan.

The Tempest (Lost at Sea) is een omgeving waarin het 'hogere' – het sublieme, thet metafysische, kortom: alles wat naar het bovenmenselijke refereert – voorgesteld als een gigantische opengesperde muil. In de verte draait een koppel rondjes in een meer in een bergachtige omgeving. De installatie is een verwijzing naar de subliminale angst voor alles wat oncontroleerbaar is: het schrikbeeld van een universum waar Spielbergs *Jaws* en Jonas' walvis samen op de loer liggen. Niet toevallig wordt het 'hogere' voorgesteld als een 'geknutselde' projectie, of – in de woorden van Effi – *like a cheap trick, something that still works if you want to believe in it*. Geloofsystemen als Hollywood of de Bijbel worden niet zonder humor ontleed en op de proef gesteld, net zoals de neiging van de mens om op vaste denkpatronen terug te vallen.

OMG (Lost in Space) toont de ontduubeling van Michelangelo's Genesis-moment, onder meer in een animatieloop die Monthy-Pythonachtige trekjes vertoont. Bij iedereen goddelijk aanraking licht de afkorting *OMG* op, letter die verschijnen als een boodschap met een diepere betekenis. Op een vergelijkbare manier als bij *The Tempest (Lost at Sea)* toont ook deze installatie een speelse ontduubeling van het 'hogere'. Het procédé waarmee dit gebeurt, herinnert aan de vormentaal van preprofessionele cinemadecors, of aan de *special effects* van de legendarisch cultregisseur Ed Wood.

The Tempest (Lost at Sea), 2008

OMG (Lost in Space), 2008